

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. liepos 28 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimas ir vykdymas — Ratione materiae taikymo sritis — Ieškinys dėl nepagrįstai sumokėtos sumos grąžinimo — Nepagrįstas praturtėjimas — Skola, atsiradusi dėl nepagrįstai grąžintos baudos, skirtos už konkurencijos teisės pažeidimą“

Byloje C-102/15

dėl *Fővárosi Ítéltábla* (Budapešto-sostinės apeliacinis teismas, Vengrija) 2015 m. vasario 16 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2015 m. kovo 2 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Gazdasági Versenyhivatal

prieš

Siemens Aktiengesellschaft Österreich

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai C. Toader (pranešėjas), A. Rosas, A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas N. Wahl,

posėdžio sekretorius I. Illéssy, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. sausio 14 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Gazdasági Versenyhivatal*, atstovaujamos *irodavezető (Jogi Iroda)* L. Bak,
- *Siemens Aktiengesellschaft Österreich*, atstovaujamos *ügyvédek* C. Bán ir Á Papp,
- Vengrijos, atstovaujamos M. Z. Fehér, G. Koós ir A. M. Pálffy,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze, J. Kemper ir J. Mentgen,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* F. Varrone,

* Proceso kalba: vengrų.

— Europos Komisijos, atstovaujamos A. Tokár ir M. Wilderspin,
susipažinęs su 2016 m. balandžio 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) 5 straipsnio 3 punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Gazdasági Versenyhivatal* (Konkurencijos tarnyba, Vengrija) ir *Siemens Aktiengesellschaft Österreich* (toliau – *Siemens*) ginčą dėl pirmosios antrajai pareikšto ieškinio dėl nepagrįstai sumokėtos sumos gražinimo, grindžiamo nepagrįstu praturtėjimu.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Reglamento Nr. 44/2001 7 ir 19 konstatuojamosiose dalyse numatyta:
„(7) Būtina, kad šio reglamento [*ratione materiae*] taikymo sritis apimtų visas pagrindines civilines ir komercines bylas, išskyrus aiškiai nustatytas bylas.
<...>
(19) Reikėtų užtikrinti [1968 m. rugsėjo 27 d. Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo (OL L 299, 1972, p. 32) su pakeitimais, padarytais Konvencijomis dėl naujų valstybių narių prisijungimo prie minėtos konvencijos] ir šio reglamento tęstinumą ir tuo tikslu nustatyti pereinamąsias nuostatas. Tęstinumą taip pat turi užtikrinti [Europos Sąjungos] Teisingumo Teismas, aiškindamas [šią] konvenciją, o [1971 m. birželio 3 d.] Protokolas dėl Teisingumo Teismo įgaliojimų aiškinti 1968 m. rugsėjo 27 d. Konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų vykdymo civilinėse ir komercinėse bylose (OL L 204, 1975, p. 280)] turėtų būti toliau taikomas byloms, kurios dar nebus išspręstos įsigaliojus šiam reglamentui.“
- 4 Šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje jo *ratione materiae* taikymo sritis apibrėžta taip:
„Šis reglamentas taikomas civilinėse ir komercinėse bylose, neatsižvelgiant į teismo pobūdį. Jis ypač netaikomas mokesčių, muitinių arba administracinėms byloms.“
- 5 Šio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje numatyta:
„Pagal šį reglamentą valstybėje narėje nuolat gyvenantiems asmenims, neatsižvelgiant į jų pilietybę, bylos turi būti keliamos tos valstybės narės teismuose.“

- 6 To paties reglamento 5 straipsnyje, esančiame šio reglamento II skyriaus 2 skirsnyje „Speciali jurisdikcija“, nustatyta:

„Valstybėje narėje nuolat gyvenančiam asmeniui kitoje valstybėje narėje byla dėl:

<...>

- 3) civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto gali būti iškelta vietos, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis ar jis gali įvykti[, teisme];

<...>“

Vengrijos teisė

Įstatymas dėl nesąžiningų veiksmų

- 7 Klostantis pagrindinėms bylos aplinkybėms galiojusios redakcijos *tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény* (1996 m. Įstatymas Nr. LVII., kuriuo uždraudžiami nesąžiningi veiksmai rinkoje ir konkurencijos ribojimas) (toliau – Įstatymas dėl nesąžiningų veiksmų) 83 straipsnio 5 dalyje buvo numatyta:

„Jei konkurencijos tarnybos, kuri nagrinėjo bylą, sprendimu pažeidžiama teisės norma ir dėl to šalis įgyja teisę į tai, kad kaip bauda sumokėta suma jai būtų grąžinta, grąžintina suma mokama su palūkanomis, apskaičiuotomis taikant dvigubą centrinio banko nustatytą bazinę palūkanų normą už dieną nuo grąžintinos sumos.“

Civilinio proceso kodeksas

- 8 Pagal civilinio proceso kodekso 130 straipsnio 1 dalies a punktą teismas atmeta ieškinį kaip nepriimtą ir nešaukia šalių atvykti į teismą, jeigu remiantis įstatymu ar tarptautine sutartimi Vengrijos teismai neturi jurisdikcijos.
- 9 Šio kodekso 157/A straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad, jeigu negalima atmesti ieškinio kaip nepriimtino nešaukiant šalių atvykti į teismą remiantis pagrindu, numatytu 130/A straipsnio 1 dalies a punkte, tačiau jokiais kitais pagrindais negalima pagrįsti, kad Vengrijos teismų jurisdikcijai priklauso nagrinėti bylą, teismas, į kurią kreiptasi, privalo nutraukti bylą atsakovui pateikus jurisdikcijos nebuvimu grindžiamą prieštaravimą.

Civilinis kodeksas

- 10 Pagal 1959 m. Įstatymo Nr. IV, kuriuo priimtas Civilinis kodeksas, 301 straipsnio 1 dalį piniginės skolos atveju, jei teisės aktuose nenumatyta kitaip, skolininkas nuo piniginės prievolės neįvykdymo datos privalo mokėti centrinio banko nustatyto dydžio palūkanas, galiojusias paskutinę dieną prieš prasidedant atitinkamam ketvirčiui, per kurį pavėluota sumokėti, jeigu tai yra skola, dėl kurios palūkanos nebuvo numatytos. Tai, kad skolininkas pateisina savo vėlavimą, jo neatleidžia nuo pareigos sumokėti palūkanas.
- 11 Remiantis šio kodekso 339 straipsnio 1 dalimi, asmuo, neteisėtai padaręs žalą kitam asmeniui, privalo ją atlyginti. Jis gali išvengti atsakomybės, jeigu įrodo, kad jo elgesys buvo toks, kokio apskritai galima tikėtis tokiomis aplinkybėmis.

12 Minėto kodekso 361 straipsnyje numatyta:

„(1) Be teisinio pagrindo praturtėjęs kito asmens sąskaita asmuo privalo grąžinti pastarajam visa tai, kas sudaro šį praturtėjimą.

(2) Jeigu tai, kas sudaro nepagrįstą praturtėjimą, išnyko prieš pareiškiant ieškinį, nepagrįstai turta įgijęs asmuo neprivalo nieko grąžinti, išskyrus atvejus:

a) kai galėjo numatyti, kad jam reikės grąžinti tai, ką nepagrįstai įgijo, ir jeigu jis gali būti laikomas atsakingu už to, kas sudaro praturtėjimą, išnykimą; ir

b) kai jis taip praturtėjo nesąžiningai.

<...>“

13 Pagal to paties kodekso 364 straipsnį nepagrįstam praturtėjimui reikia pagal analogiją taikyti normas, kuriomis reglamentuojamas žalos atlyginimas.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

14 Konkurencijos tarnyba Austrijoje įsteigtai bendrovei *Siemens* skyrė 159 000 000 Vengrijos forintų (HUF) (apie 507 000 eurų) baudą už konkurencijos teisės nuostatų pažeidimą. *Siemens* šią baudą ginčijo Vengrijos administraciniuose teismuose. Kadangi pagal Vengrijos teisę ieškinys neturėjo stabdomojo poveikio, ši bendrovė sumokėjo baudą.

15 Pirmosios instancijos administracinis teismas tą baudą sumažino iki 27 300 000 HUF (apie 87 000 eurų). Šį sprendimą apeliacinis teismas paliko nepakeistą.

16 Vadovaudamasi apeliacinės instancijos administracinio teismo sprendimu, 2008 m. spalio 31 d. Konkurencijos tarnyba grąžino *Siemens* 131 700 000 HUF sumą (apie 420 000 eurų), t. y. baudos sumos, kurią iš pradžių nustatė ši tarnyba, ir sumos, kurią nustatė pirmosios instancijos ir apeliacinės instancijos administraciniai teismai, skirtumą. Ši tarnyba, remdamasi Įstatymo dėl nesąžiningų veiksmų 83 straipsnio 5 dalimi, taip pat sumokėjo jai nuo minėtos sumos susidariusias 52 016 230 HUF (apie 166 000 eurų) dydžio palūkanas.

17 Kadangi Konkurencijos tarnyba dėl apeliacinės instancijos administracinio teismo sprendimo pateikė kasacinį skundą, *Kúria* (Aukščiausiasis Teismas, Vengrija) pripažino, kad iš pradžių skirta bauda buvo pagrįsta. Todėl 2011 m. lapkričio 25 d. *Siemens* sumokėjo likusią 131 700 000 HUF baudos dalį, tačiau atsisakė grąžinti 52 016 230 HUF sumą, atitinkančią šios tarnybos sumokėtas palūkanas.

18 2013 m. liepos 12 d. Konkurencijos tarnyba pateikė ieškinį *Fővárosi Törvényszék* (Budapešto-sostinės teismas, Vengrija) dėl nepagrįstai sumokėtos sumos gražinimo, remdamasi pagal Civilinio kodekso 361 straipsnio 1 dalį nepagrįstu praturtėjimu; juo pareikalavo grąžinti minėtą 52 016 230 HUF sumą ir nuo jos susikaupusius delspinigius, skaičiuojamus nuo 2008 m. lapkričio 2 d., t. y. pirmos darbo dienos, einančios po dienos, kurią *Siemens* nepagrįstai grąžinta 131 700 000 HUF suma.

19 Be to, ši tarnyba pareikalavo, kad *Siemens* jai sumokėtų 29 183 277 HUF (apie 93 000 eurų) sumą, kurią sudaro palūkanos, apskaičiuotos nuo 131 700 000 HUF sumos, už laikotarpį nuo 2008 m. lapkričio 2 d. iki 2011 m. lapkričio 24 d., t. y. dienos prieš pastarosios sumos gražinimą Konkurencijos tarnybai, ir tvirtino, kad tuo laikotarpiu ji jau turėjo turėti tą sumą, nes jos pirminis sprendimas pripažintas teisėtu *ex tunc*.

- 20 Konkurencijos tarnyba nurodė *Fővárosi Törvényszék* (Budapešto-sostinės teismas), kad nepagrįstas praturtėjimas yra kvazidelikto klausimas, todėl nagrinėjamu atveju taikoma Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 punkte įtvirtinta specialios jurisdikcijos taisyklė.
- 21 Savo ruožtu *Siemens* pateikė jurisdikcijos neturėjimu grindžiamą prieštaravimą; juo pareikalavo nutraukti bylą ir tvirtino, kad nagrinėjamu atveju Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 punktas netaikomas ir kad pagal šio reglamento 2 straipsnio 1 dalį jurisdikcija nagrinėti pagrindinę bylą turi Austrijos, o ne Vengrijos teismai.
- 22 Kadangi *Fővárosi Törvényszék* (Budapešto-sostinės teismas) 2014 m. birželio 12 d. nutartimi pripažino pagrįstu jurisdikcijos neturėjimu grindžiamą prieštaravimą, Konkurencijos tarnyba šią nutartį apskundė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 23 Minėtas teismas pažymi, kad Teisingumo Teismo praktikoje, visų pirma 2013 m. liepos 18 d. Sprendime *ÖFAB* (C-147/12, EU:C:2013:490), nėra aiškių paaikškinimų, kurie jam leistų pareikšti nuomonę dėl to, ar Vengrijos teismai turi specialią jurisdikciją, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 punktą, nagrinėti tokią bylą, kokia yra pagrindinė byla. Jis mano, kad reikalavimas sumokėti skolą, kurį Konkurencijos tarnyba teigia turinti *Siemens* atžvilgiu, nėra pagal sutartį kylantis reikalavimas. Vis dėlto jis mano, kad negalima atmesti toje nuostatoje įtvirtintos specialios jurisdikcijos taisyklės taikymo galimybės.
- 24 Šis teismas iš esmės klausia, ar savarankiško, bet griežto aiškinimo principas, galiojantis Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 punkto atveju, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį galima šią specialios jurisdikcijos taisyklę taikyti tokioje byloje, kaip pagrindinė, kurioje atsakovės atsakomybė grindžiama vien nepagrįstu nepraturtėjimu, o ne kalte ar kuriuo nors kitu atsakomybės pagrindu.
- 25 Šiomis aplinkybėmis *Fővárosi Ítéltábla* (Budapešto-sostinės regiono apeliacinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar reikalavimas, susijęs su prašymu grąžinti sumą – ją kaip konkurencijos byloje paskirtą baudą sumokėjo kitoje valstybėje narėje registruotą buveinę turinti šalis, kuriai ši suma buvo grąžinta, nors vėliau šis grąžinimas pripažintas nepagrįstu, – kurį minėtai šaliai pareiškė Konkurencijos tarnyba siekdama, kad jai būtų grąžintos teisės aktuose tokiu grąžinimo atveju numatytos ir minėtos tarnybos sumokėtos palūkanos, pripažintinas reikalavimu „byloje dėl kvazidelikto“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 punktą?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 26 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 punktas turi būti aiškinamas taip, kad prie bylų dėl kvazidelikto, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą, priskirtinas nepagrįstu praturtėjimu grindžiamas ieškinys dėl nepagrįstai sumokėtos sumos grąžinimo, kuriuo valstybės narės Konkurencijos tarnyba siekia, kad kitoje valstybėje narėje įsteigta bendrovė grąžintų palūkanas, kurias sumokėjo šiai bendrovei, kai pirmosios valstybės narės administraciniai teismai priėmė sprendimus sumažinti šios tarnybos tai bendrovei skirtą baudą, o Aukščiausiasis Teismas vėliau pastarąjį sprendimą panaikino ir patvirtino iš pradžių nustatytą šios baudos dydį.
- 27 Visų pirma reikia išnagrinėti, ar toks ieškinys patenka į Reglamento Nr. 44/2001 *ratione materiae* taikymo sritį.
- 28 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamentas Nr. 44/2001 pakeitė 1968 m. rugsėjo 27 d. Konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose, iš dalies pakeistą paskesnėmis konvencijomis, susijusiomis su naujų valstybių narių prisijungimu prie šios konvencijos (toliau –

Bruselio konvencija), dėl to Teisingumo Teismo pateiktas šios konvencijos nuostatų išaiškinimas taikomas ir reglamento nuostatoms, kai šių teisės aktų nuostatas galima laikyti lygiavertėmis (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Maletic*, C-478/12, EU:C:2013:735, 27 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

- 29 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 44/2001 1 straipsnio 1 dalies, šio reglamento, kaip ir Bruselio konvencijos, taikymas siejamas tik su sąvoka „civilinės ir komercinės bylos“.
- 30 Siekiant kiek galima užtikrinti, kad valstybėms narėms ir suinteresuotiesiems asmenims iš Reglamento Nr. 44/2001 kiltų lygios ir vienodos teisės ir pareigos, sąvokos „civilinės ir komercinės bylos“ negalima aiškinti kaip paprastos nuorodos į vienos ar kitos atitinkamos valstybės vidaus teisę. Šią sąvoką reikia laikyti savarankiška sąvoka, kurią būtina aiškinti atsižvelgiant į minėto reglamento tikslus, sistemą ir bendruosius principus, išplaukiančius iš nacionalinės teisės sistemų (2014 m. spalio 23 d. Sprendimo *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-302/13, EU:C:2014:2319, 24 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 31 Norint nustatyti, ar byla patenka į šio reglamento taikymo sritį, reikia įvertinti aspektus, kurie apibūdina teisinių santykių tarp ginčo šalių pobūdį ir šio ginčo dalyką (šiuo klausimu žr. 2013 m. balandžio 11 d. Sprendimo *Sapir ir kt.*, C-645/11, EU:C:2013:228, 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką bei 2013 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Sunico ir kt.*, C-49/12, EU:C:2013:545, 33 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 32 Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad nors tam tikri valdžios institucijos ir privatinės teisės reglamentuojamo subjekto ginčai gali patekti į civilinių ir komercinių bylų sąvoką, taip nėra tais atvejais, kai valdžios institucija atlieka viešosios valdžios funkcijas (šiuo klausimu žr. 2013 m. balandžio 11 d. Sprendimo *Sapir ir kt.*, C-645/11, EU:C:2013:228, 33 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką bei 2013 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Sunico ir kt.*, C-49/12, EU:C:2013:545, 34 punktą).
- 33 Siekiant nustatyti, ar taip yra pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju, reikia apibrėžti tarp bylos šalių egzistuojantį teisinį santykį ir išnagrinėti pareikšto ieškinio pagrindą bei to ieškinio pateikimo sąlygas (šiuo klausimu žr. 2003 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Préservatrice foncière TIARD*, C-266/01, EU:C:2003:282, 23 punktą; 2013 m. balandžio 11 d. Sprendimo *Sapir ir kt.*, C-645/11, EU:C:2013:228, 34 punktą ir 2013 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Sunico ir kt.*, C-49/12, EU:C:2013:545, 35 punktą).
- 34 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nors privatus ieškiniai, pareikšti siekiant užtikrinti konkurencijos teisės laikymąsi, patenka į Reglamento Nr. 44/2001 taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 23 d. Sprendimo *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-302/13, EU:C:2014:2319, 28 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką bei 2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 56 punktą), akivaizdu, kaip savo išvados 34 punkte pažymėjo generalinis advokatas, kad administracinės institucijos skiriama bauda jai įgyvendinant pagal nacionalinę teisę suteiktus reguliavimo įgaliojimus patenka į sąvoką „administracinės bylos“, kurioms, kaip matyti iš Reglamento Nr. 44/2001 1 straipsnio 1 dalies, šis reglamentas netaikomas. Tai konkrečiai galioja ir baudai, taikomai už nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis draudžiama riboti konkurenciją, pažeidimą.
- 35 Nagrinėjamu atveju, nors pagrindinė byla tiesiogiai nesusijusi su bauda, kurią Konkurencijos tarnyba skyrė *Siemens* už nacionalinės konkurencijos teisės nuostatų pažeidimą, ji bet kuriuo atveju susijusi su šia bauda ir pagrindinės bylos šalių ginču dėl jos teisėtumo. Iš tikrųjų šioje byloje Konkurencijos tarnybos pateiktus reikalavimus lėmė aplinkybė, kad šią baudą pirmiausiai *Siemens* sumokėjo, vėliau dalį šios baudos Konkurencijos tarnyba grąžino dėl pirmosios instancijos ir apeliacinės instancijos administracinių teismų sprendimų ją sumažinti, galiausiai *Siemens* ją vėl visą sumokėjo, *Kúria* (Aukščiausiasis Teismas) priėmus sprendimą patvirtinti iš pradžių nustatytą sumą.

- 36 Dėl reikalavimo, susijusio su palūkanomis, kurias Konkurencijos tarnyba gražindama dalį baudos sumokėjo *Siemens*, t. y. 52 016 230 HUF sumos, reikia konstatuoti, kad, kaip savo išvados 39 punkte pažymėjo generalinis advokatas, jis atsirado savaime, taikant Įstatymo dėl nesąžiningų veiksmų 83 straipsnio 5 dalį.
- 37 Atrodo, iš Vengrijos administracinio proceso praktikos išplaukia, kad kaskart, kai administraciniai teismai panaikina arba sumažina minėtos tarnybos skirtą baudą, suinteresuotoji įmonė pagal Įstatymo dėl nesąžiningų veiksmų 83 straipsnio 5 dalį gauna palūkanas, kurias ši tarnyba nori susigrąžinti, jei vėliau vėl patvirtinama iš pradžių nustatyta baudos suma.
- 38 Vadinasi, pagrindinė byla, kurioje Konkurencijos tarnyba siekia, kad *Siemens* sumokėtų skolą, susidariusią dėl jos šiai įmonei skirtos baudos, yra administracinė byla.
- 39 Tai, kad Konkurencijos tarnyba pareiškė ieškinį *Siemens* Vengrijos civilines bylas nagrinėjančiuose teismuose, šiuo atveju nieko nekeičia.
- 40 Teisingumo Teismas šiuo klausimu yra nusprendęs, jog to, kad siekdamas išieškoti išlaidas ieškovas pateikia skolinį reikalavimą, kurį lemia valdžios institucijos veiksmas, pakanka, kad jo ieškinys, neatsižvelgiant į proceso, kuris šiuo tikslu numatytas nacionalinėje teisėje, pobūdį, būtų laikomas kaip nepatenkantis į Briuselio konvencijos taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 1980 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Rüffer*, 814/79, EU:C:1980:291, 15 punktą).
- 41 Be to, skirtingai nei byloje, kurioje priimtas 2013 m. balandžio 11 d. Sprendimas *Sapir ir kt.* (C-645/11, EU:C:2013:228) ir kurioje keltas klausimas dėl ieškinio, kuriuo reikalauta gražinti administracinės institucijos per klaidą sumokėtą pernelyg didelę sumą, pagrindinėje byloje aptariama skola *Siemens* sumokėta ne per klaidą – ji atsirado pagal įstatymą, taikytiną pagrindinėje byloje aptariamam administraciniam procesui.
- 42 Vadinasi, ieškinys dėl nepagrįstai sumokėtos sumos gražinimo, kaip antai tas, kuriuo pradėta pagrindinė byla, nepatenka į Reglamento Nr. 44/2007 *ratione materiae* taikymo sritį.
- 43 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į prejudicinį klausimą reikia atsakyti, kad ieškinys dėl nepagrįstai sumokėtos sumos gražinimo, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, grindžiamas nepagrįstu praturtėjimu gražinus pagal konkurencijos teisę vykdytoje procedūroje skirtą baudą, nepriskiriamas prie „civilinių ir komercinių bylų“, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 44/2001 1 straipsnį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

Ieškinys dėl nepagrįstai sumokėtos sumos gražinimo, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, grindžiamas nepagrįstu praturtėjimu gražinus pagal konkurencijos teisę vykdytoje procedūroje skirtą baudą, nepriskiriamas prie „civilinių ir komercinių bylų“, kaip jos suprantamos pagal 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 1 straipsnį.

Parašai.

